

- 1 Στά χίλια έννεακόσια έτος, ~~σε~~ δέκα τρία
μεγας πόλεμος έγινε Τουρκος με Βουλγαρία.
Βουλγαρία κέρδεψε, ολο το ακρογιαλι
κι οι Τουρκοι σαν τ ακουσαγε τους, επισαε η ζαλη,
5 φεασαν και στην Περισταση την ιδιχη μας χωρα,
χωρις κανονια και σπαθια μονον με ενα ουρα,
Δυο μερες, τρεις εκάθησαν η απιστη Βουλγαρια
κατοχιν αυτης φεασεν η αθλια Τουρκια/
10 Ο στολος ο βασιλικος ηλθε στο ακρογιαλι
και ηεις οταν τον ειδαμε μας επισαεν η ζαλη.
Εκατο δεκα βαπορια μαζεθησαν στο γαλο,
ηλθαν για να πολεμησουν τον Βουλγαρικο στρατο.
Αρχισαν οι μπουκαρδιαμοι, πιπτουν μηδριοβολα,
ολος ο κοσμος ελεγεν, εχαση παλι η χωρα.
15 Ητανε Σαββατο βραδυ, εκει η μαθη ημερα
που ουσανε οι κανονιες ολην την ατμοσφαιρα.
Ποιος εχει σιδερο καρδια διγ να νταγιαντζη
να ελεπη στολο στο γαλο δια να μπουκαρδιζη.
Σοφισες πεφταν σαν χαλαζι, τα κανονια σαν βροχη,
20 και ο κοσμος απορουσε που να παη να κρυφθη.
Εταν Σαββατο το βραδυ, ωρα πεντε της νυχτες
ερευγεν ολος ο κοσμος κι ο Βουλγαρικοσ στρατος.
Εις τους δρομους περπατουσαν με τα ηλεκτρικα
κι αλλοι γανανε τον δρομο κι ετραχαν μεσ τα βουνα.
25 Εχασ η μανια το παιδι και το παιδι την μανια
και τρεχανε μεσ τα βουνα για να βρεθουν ενταμα.
Οι Βουλγαροι ηταν λιγοι και κρυφθηκαν στο βουνο,
Τουρκοι δεκ οχτω χιλιαδες ζησαν ολο το χωριο,
σκοιους βρισκανε στον δρομο ολους τους σκοτανανε
30 μπαϊνανε μεσα στα σπηλια και τα ξεγυμνωσανε.
Δεν μας φταιγουνε τ ακερια, στρατιωτες τακτικοι,
φταιγουν κατοικχοι οι Τουρκοι που μας συστισαν κακα.
Μαζεθησαν ολ οι Τουρκοι και εκαμαν αναφορα
στον πασα να την εστειλουη να χαλασουν τα χωρια.
35 κι ο πασας αμα την πήρε εδωσε διαταγη
γυναικου παιδα να κολουν, το χωριο να χαλασθη.
Σαν τ ακουσαγε οι σκυλοι τρεξαγε δρημητικα
σπασανε ολες τις πορτες σαν θηρια φοβερα,
μπαϊνανε μεσα στα σπητια και τα ξεγυμνωσανε,
30 κερναη τους ανθρωπους και τους θανατωσανε.
Μεσα στα σπητια μπαϊνανε με λογχες και μαχαϊρια
και μεις περικαλουσανε με σταυρωμενα χερια.
Αχ, Παντοδυναμε θεε, ελα και γλυτωσε μας,
εκο αυτην την παιδευση μας, ελευθερωσε μας.
35 θεε Παντοδυναμε, για δες την παιδευση μας
για δες πως μας τυραγνουη οι αθλιοι εχθροι μας.
Με το σκυλια παλεβαμε, με τ αγρια θηρια
κι απο κανενα δεν εχουμε καμια παρηγορια.
θεε μου Παντοδυναμε, δεν εχουμε κανενα
40 δεν εχομεν βοηθειαν αλλον απο σενα
Αχ Παντοδυναμε θεε, κοπαξε τους καυμους μας,
κοπαξε τους βασανους μας και αναστεναγμους μας.
Ματαρια, δεν αφελησαν οσα περικαλουσαν,
εκεινοι παλι κამνανε εκεινο που κοθουσαν.
45 Αυτοι δεν προσπαθουσανε να διωξουν τον εχθρο τους,
παρα μας ξεγυμνωσανε προς οφελος δικου τους.
Τρομαξεν ο κοσμος ολος, που να φυγουν παρευθους;

- 50 ἄλλ' ἀπὸ φόβο πάσχουνε κι' ἄλλοι φρενοβλαβεῖς.
 Ἀδέλφια μου Χριστιανοί, προβάλετε νὰ δῆτε,
 νὰ δῆτε τὴν Περίστασιν καὶ νὰ τὴν λυπηθῆτε.
 Νὰ δῆτε τὴν Περίστασιν τὴν ἰδιὴν μὲς χώρα
 ἔπαθε περισσότερο ἀπὸ τὰ χωρία ὅλα.
 Ἁχ Περίστασι καυμένη, πῶς τὰ πέρασες αὐτά;
 πῶς ὑπέσπεν ὁ κόσμος τέτοια βάσανα φρικτά.
- 55 Ἁχ Περίστασι καυμένη, ὅλοι σ' ἔρριψάνε,
 ὅλοι φύγανε στὰ ξένα κι' ὄρφανή σ' ἀφίσανε.
 Ἄλλοι χάσανε γυναῖκες καὶ ἄλλοι χάσανε παιδιά
 κι' ἄλλοι χάσανε πατρίδα κι' ἐφυγαν στὴν ξενιτειά.
 Ἄλλοι γενήκαν εὐτυχεῖς καὶ ἄλλοι καταστραφῆκαν
 καὶ ἄλλοι σκοτώθηκαν στὴ μαύρη γῆς ἐμβῆκαν,
 καὶ κείνοι ποὺ εἰμίνανε βρίσκοντ' ἐλυπημένοι
 κλαίγουν ἀπαρηγόρητα διὰ τοὺς σκοτωμένοι.
- 60 Μείναν παιδάκια ὄρφανά, μείναν γυναῖκες χήρες
 κλαῖνε κι' ἀναστεναζοῦνε πάντα οἱ κακομοῖρες.
 65 Περίστασι, Περίστασι, δὲν ἦσαν μαθημένη
 νὰ βλέπης τόσα σώματα, στοὺς δρόμοι σκοτωμένοι.
 Δὲν ἤλπιζα Περίστασι, τόσα νὰ υποφέρης
 καὶ νὰ τραβῆξής βάσανα ἐκεῖνα ποὺ δὲ ξεύρεις.
 Περίστασι πολυπαθῆς, χώρα βασανισμένη,
 70 ὅλον τὸν κόσμον ἔμαρες καὶ εἶναι λυπημένοι.
 ὅλου τοῦ κόσμου οἱ καρδιές σέ βάσανα ἐμῆσαν,
 οἱ πίκρες μᾶς περιπλέξαν καὶ οἱ χαρές χαθῆκαν.
 ὅλες καρδιές μαράνθηκαν σάν μαράβηνα φύλλα
 καὶ πρέπει νὰ μᾶς κλαίωνε οἱ πίκρες καὶ τὰ ξύλλα.
- 75 Περίστασι πολυπαθῆς μὲ τὰ φρικτὰ σου καθὲν
 ὅλην τὴν γῆν ἐμάρανες καὶ δὲν θά κἀνῆ ἄνθη,
 οἷες πίκρες καὶ ποιά βάσανα δὲν ἔχεις περασμένα
 ποιές πίκρες καὶ ποιά βάσανα δὲν ἔχομεν περάσει.
 καὶ ποιά μέρα θά βρεθῆ ὁ κόσμος νὰ γελάσει;
 80 Ἐκροθῆτε πόσα βάσανα περασμέν' ὡς τέρα
 καὶ τί ἀναγκές καὶ ὀργές ὑπέσπεν ἡ χώρα.
 ἔπαθεν σεισμούς, ἀκρίδες, λοιμῆς καὶ φωτιές, τέρα μᾶς ἀκολούθησε
 τώρα μᾶς ἀκολούθησαν πόλεμοι καὶ σφαγές.
- 85 Φθάνει ποιά Παντοδύναμη, μὴ μᾶς παιδέψῃς ἄλλο,
 μὴ μᾶς ἐδίδει κίνδυνον πρὸ τοῦτο αἰῶν μεγάλο.
 Θεέ μου, δέξε δέησιν πρὸ ὅλον τὸν λαόν σου
 καὶ μὴ τὸν βασανίζεις ποιά τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου.
 Θεέ μου Παντοδύναμη, δέξε τὰς δεήσεις μᾶς
 ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μᾶς κι' ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μᾶς.
- 90 Ἄκουσε Παντοδύναμη, τοὺς ἀναστεναγμούς μᾶς
 καὶ μὴ μᾶς παραδίσεις ποιά εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ μᾶς.
 Ἐρῆνευσέ τοὺς βασιλεῖς, ὅλοι ν' ἀγαπηθοῦνε,
 νὰ ἠνυχάσῃ κι' ὁ λαός, νὰ ἐλευθεροθῶμε.
 Θεέ μου Παντοδύναμη, παῦσε τὸν θυμὸν σου,
 95 ἔρῆνευσέ τοὺς βασιλεῖς, σῶσε τὸν λαόν σου. Ἐρῆνευσέ τοὺς βασι
 ἔρῆνευσέ τοὺς βασιλεῖς καὶ ὅλους τοὺς μεγιστάνες
 γὰ βροῦνε μάνες τὰ παιδιά καὶ τὰ παιδιά τίς μάνες.
 ὅλες οἱ μάνες τὰ παιδιά τὰ ἔχουνε χαμένα
 ἀφίσαν τὴν πατρίδα τους καὶ φύγανε στὰ ξένα.
- 100 Περίστασι, Περίστασι, μεγάλη συμφορὴ σου,
 ὅλος ὁ κόσμος ἐφυγεν ἀπὸ τὰ σύνορά σου.
 Περίστασι, Περίστασι, ὅλοι σέ λαχταρίζουν
 καὶ νὰ σέ πάρουν δὲν μπεροῦν μόνον σέ βασανίζουν.

705 Ὅλοι σέ τρωγυρίζουγε καί δέχουγε στή μέση
μά δέν εἰξέθω στό εἶς μοῖος θά σέ κερδίση.
Περίσσει, τὰ πάθη σου ποῦ εἶχε περσμένα
Ποῖος κι ἂν τὰ συλλογιθῆθῆ θά πάγῃ ἀπο γρήνα.
Περίσσει, τὰ πάθη σου ποῖος; κι ἂν τὰ κοπᾶξῃ
εἶνε τό μόν ἀδύνατο νά μὴν ἀναστενάξῃ.
710 Τὰ πάθη σου εἶνε πολλά καί ἂν τὰ γράψω ὅλα ἰ
εἰς ἕνα ἀδύνατον γιά γὰ τὰ πάθη πολλά, ἢ μάλα
Τὰ ὅσα καί ἂν βλέπετε εἰς τό χαρτί γραμμένα,
ὅλα ἡμεῖς ἀδελφία μου τῶχουμε περσμένα.
715 Ποῖος ποιητής θά θυνηθῆ νά γράψῃ τοὺς καύμους μας,
νά γράψῃ τοὺς βασάνους μας καί ἀναστεναγμούς μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ